

оубіе, не зашо гописалъ гнасенъ, ами побече. За-
шо написалъ Ікѡна Богородици хѹбава: зашо съ
така красна Ікѡна приходатъ людіє то на по-
лѣмо почитаніе Богородици, това време напра-
вили єдна церквя, и выкали тогоди Іѡанна, да пиш-
церквята, той дошёлъ и направилъ скеле, да пі-
съва на креста (кѣто), и на писалъ благовѣщеніе
нїе пресватыѧ Богородици, видѣлъ діаболъ, и
рекъ мъ: сега не можешъ, да мѣ побѣдїшъ, ни
да мѣ побѣгнешъ, ще да тѣ соборимъ ѿ таа вы-
сочина, и тоба часъ паднalo скеле то, подпоките,
и щиците, (джските), и видѣлъ Іѡанна дош-
ло смртъ, и выкналъ: пресватыѧ Богородице,
помози ми: и прострѣлъ си ржече тѣ кода зидатъ
(дѣваратъ), и така ѿчудесе! и з Ікѡната про-
стрѣси ржече тѣ сватыѧ Богородица, и го фанала за-
ржка та, и не го пущила да падне доль, да се оу-
біе: и выселъ, дори донесле лѣствица (стѣлба,
мердевенъ), и слезналъ, не се оубилъ: тіа що
видали, почудилися. Тога Іѡаннъ благодарилъ
на пресватыѧ Богородица на много време, и казу-
валъ сичко, що мъ се направилъ, и сички пра-
слвили Божа и пресватыѧ Богородица, ѿ тога
веке не смѣалъ діаболъ да мъ праши пакости, за-
шо вмѣсто да мъ напраши пакости, а той мъ на-
правилъ добро, зашо многи человѣцы ималиго на-
чеси, и така слакеше Божа и пресватыѧ Богородица.

ЧУДО 47.

Со нѣкоей Богодѣйной женѣ, що и се іакила Богородица на нейно лицѣ, и а и збавила ѿ лошотыѧ діаболска.

Въ рымѣ имало єдинъ человѣкъ когатъ, а жена та
мъ была Богодѣйна, и Богодѣйна. Имала по-
чеси на пресватыѧ Богородица: и се молила ски-
день со сердце оумышлено. А мъжатъ и билъ чрево-